

Sygn. akt: I C 250/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 czerwca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym: Przewodniczący SSO Juliusz Ciejek

Protokolant: sekr. sądowy Aleksandra Bogusz

po rozpoznaniu w dniu 29 czerwca 2018 r. w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **Krajowego Ośrodka (...) w W. Oddziału Terenowego w O.**

przeciwko Z. P.

o zapłatę

I. utrzymuje w mocy w całości nakaz zapłaty z dnia 8 listopada 2017 r. wydany przez Sąd Okręgowy w Olsztynie w sprawie (...),

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.600 (trzy tysiące sześćset) zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 250/18

UZASADNIENIE

Powód Krajowy Ośrodek (...) w W. Oddział Terenowy w O. wniósł w dniu 24 października 2017 r. pozew o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym, że pozwany Z. P. zapłaci na rzecz powoda z weksla kwotę 532.077,94 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 29 września 2017 r. do dnia zapłaty oraz koszty procesu, w tym koszty zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska wskazał, że jest w posiadaniu weksla in blanco wystawionego przez Z. P.. Do pozwu dołączył deklarację wekslową wypełnioną i podpisaną przez pozwanego. Weksel, zgodnie z porozumieniem został uzupełniony. Nie został wykupiony przez pozwanego w terminie oznaczonym na wekslu (tj. do dnia 28 września 2017 r.). (k. 3-4)

Nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 8 listopada 2017 r. w sprawie (...) Sąd Okręgowy w Olsztynie nakazał pozwanemu Z. P. zapłacić na rzecz powoda Krajowego Ośrodka (...) w W. Oddział Terenowy w O. dochodzą pozewem kwotę wraz z żądanymi odsetkami oraz kwotę 7.234 zł tytułem kosztów procesu. (k. 25)

W ustawowym terminie pozwany złożył zarzuty od nakazu zapłaty, domagając się jego uchylenia i oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg. norm przepisanych. Na podstawie art. 492 § 3 k.p.c. wniósł o wstrzymanie wykonania nakazu.

Uzasadniając swoje stanowisko podniósł 3 zarzuty, wskazując że:

- weksel in blanco został wypełniony nieprawidłową datą płatności,
- weksel in blanco został wypełniony na kwotę niezgodną z treścią umowy sprzedaży, tzw. obejmował również odsetki,

- treść deklaracji wekslowej jest niezgodna z treścią umowy sprzedaży.

Ponadto wniósł ewentualne rozłożenie zasądzonej należności na raty. (k. 30-33)

W odpowiedzi na zarzuty powód wniósł o utrzymanie w mocy nakazu zapłaty w całości oraz zasądzenie od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych, które to koszty wywołały wniesione przez pozwanego zarzuty.

W ramach repliki powód wskazał, że:

- pozwany upoważnił powoda do opatrzenia złożonego weksla datą płatności według swojego uznania, jak również, że zachował 7 dniowy termin powiadomienia pozwanego o wypełnieniu weksla na 7 dni przed terminem płatności,

- w treści deklaracji wekslowej pozwany wyraźnie upoważnił go do wypełnienia weksla do sumy odpowiadającej jego długowi wraz z oprocentowaniem i odsetkami,

- w treści umowy sprzedaży strony wyraźnie wskazały, że zabezpieczeniem zapłaty należności z tytułu reszty ceny nabycia oraz wszelkich innych kosztów związanych z tą należnością są cztery weksle in blanco, w tym ten złożony przez niego do akt sprawy.

Sprzeciwił się wnioskowi pozwanego o rozłożenie należności na raty. (k. 81-84)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany Z. P. jest rolnikiem, który zajmuje się hodowlą bydła mlecznego. W swoim stadzie ma około 100 krów. Celem powiększenia gospodarstwa o tereny pastwisk dla zwierząt, w dniu 29 stycznia 2015 r. kupił od Agencji Nieruchomości Rolnych Oddziału Terenowego w O. działki rolne nr (...), o łącznej powierzchni 29,04 ha, położonych w obrębie W., gmina L. za cenę 557.000 zł. Na poczet ceny sprzedaży nieruchomości zapłacił kwotę 55.800 zł. Pozostałą część ceny nabycia w kwocie 501.200 zł zobowiązał się zapłacić w 14 równych ratach rocznych po 35.800 zł, płatnych w dniu 30 listopada każdego roku, począwszy od 30 listopada 2015 r., wraz z oprocentowaniem ustalonym na podstawie § 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawie szczegółowych warunków rozkładania na raty należności z tytułu sprzedaży nieruchomości z Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa oraz wysokości oprocentowanie rozłożonej na raty należności. Ponadto strony w § 5 umowy ustaliły, że sprzedający mógł pobierać odsetki ustawowe za opóźnienie od należności nie zapłaconych w terminie ustalonym w umowie bądź terminie odroczonym. Dla zabezpieczenia zapłaty należności z tytułu reszty ceny nabycia oraz wszelkich innych kosztów z nią związanych Z. P. zobowiązał się do wystawienia 4 weksli in blanco (§ 10 in fine umowy). Ponadto strony ustaliły w umowie, że m.in. w wypadku nie zapłacenia przez kupującego którejkolwiek z rat wraz z oprocentowaniem sprzedający będzie mógł wypowiedzieć postanowienia o rozłożeniu na raty pozostałej części ceny i wezwać nabywcę do zapłaty całej niezapłaconej części ceny sprzedaży nieruchomości wraz z oprocentowaniem i ustawowymi odsetkami w terminie jednego miesiąca od daty wypowiedzenia. Za datę doręczenia wypowiedzenia strony przyjęły datę potwierdzenia odbioru listu poleconego zawierającego wypowiedzenie i wezwanie do zapłaty (§ 7 umowy).

(bezsporne, w tym - dowód: umowa sprzedaży z dnia 29 stycznia 2015 r. Rep. (...) – k. 5-11v, zeznania pozwanego – k. 101)

Czyniąc zadość powyższemu obowiązkowi nałożonemu na niego w treści umowy, Z. P. podpisał deklarację wekslową, w której upoważnił Agencję Nieruchomości Rolnych Oddział Terenowy w O. „do wypełnienia weksla/li in blanco złożonego/ych przez niego, w szczególności co do miejsca, daty i sumy odpowiadającej jego zadłużeniu z tytułu opisanej umowy sprzedaży wraz z oprocentowaniem, odsetkami i innymi kosztami powstałymi w związku z realizacją” umowy. Ponadto wyraził zgodę na opatrzenie weksla/li datą płatności według uznania Agencji Nieruchomości Rolnych Oddział Terenowy w O. oraz zobowiązał ją do powiadomienia go o każdorazowym wypełnieniu weksla/li listem

poleconym wysłanym najpóźniej na 7 dni przed terminem płatności. W załączeniu do deklaracji złożył do dyspozycji Agencji Nieruchomości Rolnych Oddział Terenowy w O. podpisany przez niego jeden weksel in blanco z klauzulą „bez protestu”.

(notatka urzędowa z dnia 31 października 2017 r. – k. 29, dowód: kserokopia deklaracji wekslowej – k. 21, kserokopia weksla – k. 20)

W dniu 2 listopada 2015 r. Z. P. zwrócił się do Agencji Nieruchomości Rolnych Oddział Terenowy w O. o odroczenie terminu płatności pierwszej raty pozostałej ceny nabycia. Agencja wyraziła zgodę na powyższe i odroczyła termin płatności należności z dnia 30 listopada 2015 r. do dnia 30 września 2016 r. z zastrzeżeniem zachowania oprocentowania oraz z zastrzeżeniem obowiązku zapłaty bieżącej raty za 2016 r.

(dowód: pismo stanowiące odpowiedź Agencji Nieruchomości Rolnych Oddział Terenowy w O. z dnia 23 grudnia 2015 r. na wniosek Z. P. z dnia 2 listopada 2015 r. – k. 85)

Mimo prolongaty oraz mimo wielokrotnie kierowanych wezwań do zapłaty Z. P. nie zapłacił pierwszych dwóch rat ceny kupionej nieruchomości. Powodem tego było zmniejszenie dochodu jego gospodarstwa, co było konsekwencją pogorszenia się koniunktury na mleko oraz drastycznego spadku jego cen do 0,90 zł za litr.

(bezsporne, w tym dowód: wezwania do zapłaty z dnia - 24 października 2016 r., 8 listopada 2016 r., 20 grudnia 2016 r., 27 lutego 2017 r., 22 czerwca 2017 r. – k. 90-94, zeznania pozwanego – k. 101)

W związku z powyższym Agencja (...) w O. pismem z dnia 11 sierpnia 2017 r. wypowiedziała warunki w/w umowy sprzedaży oraz wezwała pozwanego do zapłaty całej niespłaconej ceny sprzedaży w wysokości 501.200 zł wraz z oprocentowaniem z tytułu rozłożenia ceny sprzedaży na raty w wysokości 26.312,21 zł i ustawowymi odsetkami naliczonym do 28 września 2017 r. w wysokości 4.565,73 zł, czyli łącznej kwoty 532.077,94 zł w terminie jednego miesiąca licząc od daty doręczenia wypowiedzenia. Równocześnie zawiadomiła, że na powyższe roszczenie wypełniła weksel na kwotę 532.007,94 zł oraz przestawiła go do wykupu w terminie do 28 września 2017 r. Jako datę płatności weksla ustaliła dzień 28 września 2017 r.

(notatka urzędowa z dnia 31 października 2017 r. – k. 29, dowód: pismo powoda z dnia 11 sierpnia 2017 r. stanowiące wypowiedzenie postanowień zawartych w § 4 umowy sprzedaży w zakresie rozłożenia na raty, wezwanie do zapłaty z jednoczesnym wezwaniem do wykupu weksla – k. 12, kserokopia weksla – k. 20)

Powyższe pismo Z. P. odebrał osobiście w dniu 24 sierpnia 2017 r. Mimo to weksla nie wykupił i nie uregulował należności z tego tytułu.

(notatka urzędowa z dnia 31 października 2017 r. – k. 29, dowód: kserokopia weksla – k. 20, zwrotne potwierdzenie odbioru przez pozwanego pisma powoda z dnia 11 sierpnia 2017 r. – k. 13)

Z dniem 31 sierpnia 2017 r. zniesiono Agencję Nieruchomości Rolnych, natomiast w dniu następnym, tj. 1 września 2017 r. utworzono Krajowy Ośrodek (...), który to z mocy prawa wstąpił w ogół praw i obowiązków znoszonej Agencji (...).

(bezsporne, w tym: art. 45 i art. 46 ustawy z dnia 10 lutego 2017 r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Ośrodku (...))

Obecnie koniunktura na mleko wzrosła. Z. P. otrzymuje w skupie cenę - 1,40 za jego jeden litr. Mimo to na poczet dochodzonej przez powoda należności nie uiścił żadnej wpłaty. Zarówno w Sądzie Okręgowym w Olsztynie, jak i Sądzie Rejonowym w Olsztynie między tymi samymi stronami toczy się 5 innych postępowań o zapłatę. Łączna kwota zadłużenia pozwanego wobec powoda z różnych tytułów wynosi ponad 800.000 zł. Natomiast poza zadłużeniem wobec Krajowego Ośrodka (...) w W. Oddział Terenowy w O. Z. P. posiada jeszcze zadłużenia wobec innych podmiotów.

(dowód: rozliczenie umowy – k. 86-89, zeznania pozwanego – k. 101, propozycja ugody – k. 96-97)

Sąd zważył, co następuje:

W świetle ustalonych okoliczności faktycznych powództwo zasługiwało na uwzględnienie, co skutkowało utrzymaniem w mocy zaskarżonego nakazu zapłaty w całości.

W niniejszej sprawie ostatecznie nie była sporna wysokość dochodzonej należności, a jedynie sama zasada, co ostatecznie przyznał pełnomocnik pozwanego (k. 96).

Na wstępie rozważań należy zauważyć, że ustalenia faktyczne w niniejszej sprawie Sąd poczynił w oparciu o dołączone do sprawy dokumenty, których wiarygodność i prawdziwość żadna ze stron nie kwestionowała oraz zeznania powoda Z. P., podczas których to przyznał, że zawarł z Agencją Nieruchomości Rolnych Oddział Terenowy w O. (obecnie Krajowy Ośrodek (...) w W. Oddział Terenowy w O.) umowę sprzedaży nieruchomości rolnej oraz wskazał, że powodem nie spłacania rat pozostałej ceny nabycia było załamanie się rynku mleka. Powyższe spowodowało, że uzyskiwał niższą cenę jego sprzedaży, które to jest głównym dochodem prowadzonego przez niego gospodarstwa.

Niniejszy proces jest prowadzony po wydaniu z weksla nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym, co determinuje zakres rozpoznania i rozkład ciężaru dowodu. Przedmiotowy weksel jest wekslem własnym, do którego ma zastosowanie przepis [art. 101 prawa wekslowego](#), określający wymagania formalne weksla własnego. Zgodnie z [art. 102](#) nie będzie uważany za weksel własny dokument, któremu brak jednej z cech wskazanych w [art. 101](#), wyjąwszy przypadki określone w [art. 102](#). Oznacza to, że co do zasady, dokument, któremu brak choćby jednej z cech określonych w [art. 101](#), nie jest wekslem, a więc nie mają do niego zastosowania zasady odpowiedzialności wekslowej. W odniesieniu do weksla własnego niepełnego w chwili wystawienia w miejsce [art. 102](#) ma zastosowanie odrębna regulacja z [art. 10](#). Weksel powinien być uzupełniony najpóźniej w chwili dochodzenia praw z weksla. Weksel w chwili przedstawienia go do realizacji musi zatem zawierać wszelkie cechy ważności - między innymi podpis wystawcy.

W okolicznościach sprawy niesporne pozostaje, że weksel został podpisany przez pozwanego, podobnie jak towarzyszące mu porozumienie wekslowe („deklaracja wekslowa”), oraz że dokumenty te zostały przez niego wręczone powodowi – wskazanemu w porozumieniu wekslowym jako remitent (wierzyciel z weksla).

W pierwszej kolejności należy przyrzeć się zarzutowi, w którym powód wskazuje, że weksel został uzupełniony niezgodnie z zawartym porozumieniem, który - o ile okaże się zasadny - prowadzi do wyłączenia jego odpowiedzialności z weksla. Samo uzupełnienie weksla in blanco, co bezspornie nastąpiło w rozpoznawanej sprawie, powoduje powstanie formalnie ważnego weksla, który daje jego posiadaczowi możliwość wykonania praw z niego wynikających. Weksel in blanco nie jest dokumentem abstrakcyjnym, lecz ściśle związanym z dodatkową umową zawartą między wystawcą a remitentem – porozumieniem wekslowym (przez strony tego procesu nazwanym „deklaracją wekslową”). Jednak nawet weksel in blanco stawia remitenta w silnej, korzystnej sytuacji dowodowej, bowiem wystawca takiego weksla, chcąc uwolnić się od odpowiedzialności, powinien udowodnić, że wypełnienie weksla nastąpiło niezgodnie z zawartym porozumieniem – ponieważ to on wywodzi skutki prawne z takiego twierdzenia (art. 6 k.c.). W niniejszej sprawie porozumienie wekslowe wyznacza treść dokumentu nazwanego deklaracją wekslową. Porozumienie to nie jest sprzeczne z wypełnionym wekslem w żadnym zakresie, a tym bardziej w zakresie zarzucanym przez pozwanego, a mianowicie w zakresie terminu płatności oraz wypełnionej sumy wekslowej, w zakresie należności odsetkowej. Zgodnie z treścią pkt 5 deklaracji wekslowej o wypełnieniu weksla Agencja Nieruchomości Rolnych Oddział Terenowy w O. (obecnie Krajowy Ośrodek (...) w W. Oddział Terenowy w O.) miała powiadomić jego wystawcę każdorazowo listem poleconym wysłanym najpóźniej na 7 dni przed terminem płatności (k. 21). Termin płatności na przedmiotowym wekslu został ustalony na dzień 28 września 2017 r. (k. 20). Natomiast przedłożony w aktach niniejszej sprawy dokument stanowiący m.in. wezwanie do wykupu weksla datowane jest na dzień 11 sierpnia 2017 r. (k. 12), w którym powód zakreślił, termin wykupu na 28 września 2017 r. Powyższe wezwanie pozwany odebrał w dniu 24 sierpnia 2017 r. (k. 13), tym samym 7 dniowy termin powiadomienia o terminie płatności z całą stanowczością został przez wierzyciela zachowany. Wbrew temu co twierdzi pozwany, powód nie był zobowiązany

do oczekiwania z wypełnieniem weksla na upływ trzydziestodniowego terminu do zapłaty całej sumy. Zgodnie z deklaracją wekslowa miał prawo wypełnić go z datą płatności według swego uznania.

Natomiast stosowanie do treści pkt 3 in fine deklaracji wekslowej wystawca upoważnił wierzyciela wekslowego do wypełnienia weksla złożonego przez niego co do sumy odpowiadającej jego zadłużeniu wraz z oprocentowaniem, odsetkami i innymi kosztami powstałymi w związku z realizacją umowy sprzedaży z dnia 29 stycznia 2015 r. (k. 21). Tym samym między stronami istniało porozumienie co do warunków wypełnienia weksla in blanco co do sumy wekslowej, nie jako sztywno określonej kwoty, bądź też wskazanej jej górnej wysokości, ale poprzez wskazanie podstawy wyliczenia, tzn. na możliwość wypełnienia go na każdą kwotę odpowiadającą należności powoda, na zabezpieczenie której weksel został wystawiony.

Wierzyciel, który dochodzi wierzytelności wekslowej, nie musi wykazywać podstawy prawnej zobowiązania, może powołać się tylko na treść weksla. W stosunku między wystawcą a remitentem samodzielność zobowiązania wekslowego ulega jednak osłabieniu. Jeżeli zobowiązanie wekslowe jest ważne, wystawca może, w braku skutecznych zarzutów wekslowych, podnieść zarzuty oparte na stosunku podstawowym i na ich podstawie podważać zarówno istnienie, jak i rozmiar zobowiązania wekslowego ze względu na jego związek ze stosunkiem podstawowym. Spór przenosi się wówczas na płaszczyznę stosunku prawa cywilnego (zob. wyrok SN z dnia 20 czerwca 2008 r., (...), niepubl.). Pozwany będący wystawcą weksla in blanco w niniejszej sprawie zarzucił, że treść deklaracji wekslowej jest niezgodna z treścią umowy sprzedaży, nie wskazał bliżej o jaką treść chodzi. Z kontekstu należy natomiast uznać, że chodzi mu o zakres kwoty sumy wekslowej, tzw. o należność odsetkową. Czytając treść postanowienia § 10 in fine umowy sprzedaży (k. 9v) strony w nim wyraźnie wskazały, że dla zabezpieczenia zapłaty należności z tytułu reszty ceny nabycia oraz wszelkich innych kosztów z nią związanych Z. P. zobowiązuje się do wystawienia 4 weksli in blanco. Niewątpliwie wszelkimi innymi kosztami są również odsetki, tym bardziej, że w treści pisma powoda z dnia 23 grudnia 2015 r. dotyczącego prolongaty terminu raty zapłaty części ceny Agencja wyraźnie wskazała, że zachowuje tzw. „oprocentowanie preferencyjne”, co zostało zaakceptowane przez pozwanego. Doprecyzowanie tego w deklaracji wekslowej czyni dalsze rozważania w tym zakresie zbędnymi. Skoro pozwany w deklaracji przyjął na siebie taką odpowiedzialność, upoważnił też wierzyciela do opatrzenia weksla datą płatności według swego uznania, to jego zarzuty w tym zakresie są bezprzedmiotowe.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał, że zarzuty pozwanego są nieuzasadnione i nie znajdują potwierdzenia w materiale dowodnym, dlatego też brak było podstaw do zmiany zaskarżonego orzeczenia. W konsekwencji Sąd uznał, że żądanie powoda jest usprawiedliwione co do zasady, jak i wysokość na podstawie art. 104 Prawa wekslowego i art. 481 § 1 k.c.

Sąd nie znalazł też podstaw do uwzględnienia wniosku pozwanego o rozłożenie należności na raty. Nie było przy tym potrzeby zamieszczenia w wyroku odrębnego punktu w tym przedmiocie. Sąd miał tu na uwadze stanowisko, które zostało wyrażone w doktrynie zgodnie, z którym odmowę rozłożenia świadczenia na raty albo wyznaczenia terminu do spłaty świadczenia nie wymaga odrębnego orzeczenia w sentencji wyroku lecz powinna zostać umotywowana w jego uzasadnieniu. (K. Piasecki, Kodeks Postępowania Cywilnego, tom 1 pod red. K. Piaseckiego, s. 1504, Przemysław Telenga - komentarzy aktualizowane do Kodeksu Postępowania Cywilnego).

Możliwość rozłożenia zasądzonej należności na raty wynika z art. 320 k.p.c. zgodnie, z którym w szczególnie uzasadnionych wypadkach Sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Przesłanką do rozłożenia płatności świadczenia na raty jest pozytywna prognoza odnośnie spłaty. Celem uregulowania z art. 320 k.p.c. jest zapewnienie dłużnikowi możliwości spłaty zadłużenia.

Zdaniem Sądu sytuacja finansowa pozwanego nie daje gwarancji, aby możliwe było regulowanie w terminie płatności ewentualnie wyznaczonych rat. Pozwany jak sam przyznaje oprócz dochodzonej należności, posiada w stosunku do powoda inne zadłużenia opiewające łącznie na kwotę ponad 800.000 zł. Poza tym spłaca również zaległości wobec innych podmiotów. Co prawda wskazał on, że obecnie jego sytuacja materialna znacznie się poprawiła, albowiem ceny mleka wzrosły, w związku z czym otrzymywane przez niego wynagrodzenie z tytułu jego dostawy również

wzrosło. Pozwany zadeklarował wprawdzie chęć spłaty zadłużenia w ratach i zawarcia w tym względzie ugody ze stroną powodową, jednakże w ocenie Sądu same deklaracje pozwanego nie gwarantują tego, że zadłużenie zostanie spłacone. Należy wskazać, iż od momentu wytoczenia powództwa pomimo wcześniejszych deklaracji zapłaty zadłużenia pozwany na jego poczet długu nie dokonał żadnej wpłaty. Co istotne to właśnie niewywiązanie się pozwanego z bardzo preferencyjnych warunków ratalnej spłaty należności określonej w umowie sprzedaży nieruchomości doprowadziło do wystąpienia przez stronę powodową z roszczeniem na drogę sądową. Poza tym również przed wszczęciem postępowania, mimo odroczenia przez powoda na wniosek pozwanego, płatności pierwszej raty należności o rok, żadna, tj. zarówno pierwsza, jak i druga rata nie została przez niego zapłacona, nawet częściowo. W tej sytuacji, ze względu na dotychczasową postawę pozwanego Sąd uznał kolejne rozłożenie należności na raty za pozbawione podstaw.

Konsekwencją poczynionych wyżej ustaleń było uwzględnienie żądania powoda co do rozstrzygnięcia o kosztach procesu, które Sąd uwzględnił na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. Objęło ono uiszczoną opłatę od pozwu w wysokości 6.651 zł, opłatę skarbową od pełnomocnictw w łącznej kwocie 34 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 7.200 zł, które to ustalone zostały w oparciu o treść § 3 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1804).

Z powyższych względów nakaz zapłaty na podstawie art. 496 k.p.c. został utrzymany w całości w mocy, o czym Sąd orzekł w pkt I wyroku.

Po wniesieniu zarzutów po stronie powodowej wstępował nadal profesjonalny pełnomocnik - radca prawny, żądając zwrotu kosztów zastępstwa procesowego wywołanych wniesionymi przez pozwanego zarzutami. Do kosztów niezbędnych do celowego dochodzenia praw przez powoda, które pozwany jako strona przegrywająca sprawę w całości obowiązany jest zwrócić przeciwnikowi, należało zatem zaliczyć wynagrodzenie pełnomocnika profesjonalnego w wysokości 10.800 zł, które ustalono w oparciu o treść § 2 pkt 7) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1804).

W związku z tym w punkcie II wyroku Sąd orzekł o kosztach na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. zasądając od pozwanego na rzecz powoda różnicę między kosztami procesu w całości należnymi, a kosztami orzeczonymi w nakazie zapłaty, tj. kwotę 3.600 zł.